

Голова Вченої ради,
ректор Національної музичної академії
України імені П.І. Чайковського,
доктор філософії, професор,
заслужений діяч мистецтв України,
Тимошенко Максим Олегович

(підпис)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
Національної музичної академії
України імені П.І. Чайковського
26 вересня 2019 р.
Протокол № 2
(наказ № 214-А від 26.09.2019 р.)

ПОЛОЖЕННЯ

про підвищення кваліфікації
педагогічних і науково-педагогічних працівників
Національної музичної академії України
імені П.І. Чайковського

КИЇВ – 2019

1. Загальні положення

1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського (надалі – Положення) розроблено відповідно до Законів України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800, Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 24.01.2013 р. № 48., Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, Положення про організацію освітнього процесу в НМАУ імені П.І. Чайковського Статуту Академії.

1.2. Це Положення визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського (далі – Академія), включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.3. Підвищення кваліфікації – набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань.

1.4. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов’язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.5. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Академії є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Для забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників необхідно виконати завдання з:

удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту;

набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов’язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;

формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, мовленнєвої компетентностей тощо.

1.6. Підвищення кваліфікації є складовою частиною системи внутрішнього забезпечення якості освіти Академії.

1.7. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.8. Академія забезпечує підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників не рідше ніж один раз на п'ять років зі збереженням середньої заробітної плати.

1.9. Результати підвищення кваліфікації враховуються:

- 1) під час проведення атестації педагогічних працівників;
- 2) під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками;
- 3) під час проходження процесу ліцензування та акредитації спеціальностей.

1.10. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними **формами та видами**.

Форми підвищення кваліфікації:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);
- дуальна;
- на робочому місці;
- на виробництві тощо.

Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основні види підвищення кваліфікації:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- стажування (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, що провадяться поза межами річного плану підвищення кваліфікації Академії (зазначені у пункті 3.8. даного Положення) і можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

1.11. Педагогічні та науково-педагогічні працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

1.12. Навчання за програмою підвищення кваліфікації та стажування здійснюються на підставі договорів, що укладаються між Академією та суб'єктом підвищення кваліфікації, в яких визначаються джерела фінансування підвищення кваліфікації працівника.

1.13. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

1.14. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Академії на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до пунктів 2.5.-2.9. цього Положення.

Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Академії на відповідний рік згідно з цим Положенням.

1.15. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа – підприємець, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам.

Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.16. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Академії можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з цим Положенням у закладі освіти, в якому вони працюють.

1.17. Посади педагогічних і науково-педагогічних працівників, які підвищують кваліфікацію з відривом від виробництва, на цей період можуть замінюватися іншими особами без проведення конкурсу на умовах строкового трудового договору (контракту).

2. Організація підвищення кваліфікації

Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється за основними видами:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- стажування.

2.1. Навчання за програмою підвищення кваліфікації

Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її тему (напрямок, найменування), зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, вид, форму підвищення кваліфікації, місце (місця) надання освітньої послуги, очікувані результати навчання, вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

Норми часу за програмою підвищення кваліфікації: обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Академії протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (180 годин).

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

Програми підвищення кваліфікації розробляються відділом підвищення кваліфікації, навчально-методичним відділом та кафедрами.

Академія забезпечує відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своєму веб-сайті із зазначенням строків (графіка) виконання такої програми.

2.2. Стажування

Стажування (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо) здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

Індивідуальні програми стажування розробляються відділом підвищення кваліфікації, навчально-методичним відділом та кафедрами.

Між закладом освіти, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Академії може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Академії може здійснюватися в закладі освіти за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Академії у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі – супервізор).

Оплата праці супервізора в Академії здійснюється за рахунок другої половини навантаження, яке визначено та затверджено ректором.

Оплата праці супервізора у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

Норми часу стажування: шість годин стажування прирівнюються до 0,3 кредиту ЄКТС.

2.3. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

Документи про підвищення кваліфікації в Академії містять таку інформацію:

прізвище та ініціали (ініціал імені) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;

форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в годинах або кредитах ЄКТС;

дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців);
- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;
- опис досягнутих результатів навчання;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання Вченою радою Академії згідно з цим Положенням.

Порядок організації проходження підвищення кваліфікації в межах Академії

2.4. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється відповідно до щорічного плану підвищення кваліфікації (далі – План підвищення кваліфікації), який до початку навчального року укладає особа, відповідальна за підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Академії, за поданням завідувачів кафедр, що затверджені деканами факультетів та відділом кадрів.

За потреби План підвищення кваліфікації можна коригувати впродовж навчального року.

2.5. План підвищення кваліфікації формують на підставі планів підвищення кваліфікації кафедр на календарний рік, які завідувачі кафедр подають до відділу кадрів Академії до 20 жовтня року, що передусє плановому.

2.6. Організацію підвищення кваліфікації здійснюють факультети і кафедри спільно з відділом підвищення кваліфікації та відділом кадрів Академії.

2.7. Деканати та завідувачі кафедр завчасно інформують працівників про необхідність підвищення кваліфікації.

2.8. Відділ підвищення кваліфікації:

- розміщує відповідну інформацію на інформаційних стендах, офіційному веб-сайті Академії;
- веде облік працівників, що підлягають підвищенню кваліфікації;
- розробляє щорічні плани підвищення кваліфікації;
- здійснює інші організаційні заходи щодо підвищення кваліфікації працівників.

2.9. Працівники, які мають пройти підвищення кваліфікації в межах Академії, подають до відділу підвищення кваліфікації наступні документи:

- заяву про направлення на підвищення кваліфікації;
- індивідуальний план підвищення кваліфікації, що містить інформацію про мету, завдання, терміни, зміст навчання, очікувані результати.

2.10. Працівники, які відповідно до Плану підвищення кваліфікації проходять підвищення кваліфікації за межами Академії, подають до відділу підвищення кваліфікації Академії наступні документи:

- заяву про направлення на підвищення кваліфікації за формою, наведеною в додатку 1 до цього Положення, погоджену із завідувачем кафедри, деканом, головним бухгалтером та затверджену ректором Академії;
- витяг з протоколу засідання кафедри, на якій працює педагогічний або науково-педагогічний працівник, про розгляд і затвердження індивідуального плану підвищення кваліфікації з рекомендацією про скерування працівника на підвищення кваліфікації із зазначенням термінів і місця проходження;
- направлення на підвищення кваліфікації працівника за формою, наведеною в додатку 2 до цього Положення;
- індивідуальний план підвищення кваліфікації за формою, наведеною в додатку 3 до цього Положення, що містить інформацію про мету, завдання, строк, зміст навчання, очікувані результати, погоджений із деканом та завідувачем кафедри.

2.11. Обробка персональних даних працівників здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

2.12. У разі необхідності зміни термінів чи місця проходження підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників завідувачі кафедр готують подання з обґрунтуванням причини зміни терміну чи місця проходження підвищення кваліфікації. Після отримання дозволу від проректора з навчальної роботи відділ кадрів вносить зміни до Плану підвищення кваліфікації.

2.13. Направлення на підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників до інших вищих навчальних закладів, підприємств, установ, організацій здійснюється за наказом ректора Академії відповідно до Плану підвищення кваліфікації та договору.

2.14. Науково-методичне забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється структурними підрозділами суб'єкта підвищення кваліфікації.

2.15. Контроль за виконанням Плану підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснює проректор з навчальної роботи Академії.

Стажування працівників інших ЗВО I – IV рівнів акредитації в Академії

2.16. Працівники інших ЗВО I – IV рівнів акредитації, що звернулись до Академії щодо проходження стажування подають на розгляд ректора клопотання керівника навчального закладу, направлення та індивідуальну програму (план) стажування.

2.17. Зарахування на навчання працівників з інших вузів здійснюється за наказом ректора Академії на підставі клопотання про стажування закладу – замовника та направлення.

2.18. Оплата за проходження стажування здійснюється за кошти фізичних та юридичних осіб відповідно до Постанови від 27.08.2010 р. № 796 «Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватися навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної і комунальної форми власності» (пп. 3, 12, п.1)

2.19. Науково-методичне забезпечення навчання працівників з інших навчальних закладів здійснюється відповідними кафедрами Академії. Завідувач кафедри організовує навчальний процес працівників, які проходять навчання під безпосереднім керівництвом керівника стажування.

2.20. За результатами стажування готується звіт, у якому подається інформація про виконання кожного із пунктів індивідуальної програми (плану) стажування та пропозиції щодо впровадження результатів стажування у навчальний процес чи наукову діяльність.

2.21. Відділ підвищення кваліфікації здійснює організаційні заходи щодо оформлення відповідних документів, а саме прийом заяв, підготовка проектів наказів, видача документів про проходження стажування.

2.22. Оплата праці супервізора в Академії здійснюється за рахунок другої половини навантаження, яке визначено та затверджено ректором.

2.23. Після закінчення підвищення кваліфікації видається документ про проходження стажування.

3. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

3.1. Результати підвищення кваліфікації визнаються рішенням Вченої ради Академії.

3.2. Після завершення підвищення кваліфікації педагогічний або науково-педагогічний працівник Академії подає до відділу підвищення кваліфікації Академії клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації (за формою, наведеною в додатку 4 до цього Положення), або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Академії та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності) та витяг із засідання кафедри про визнання результатів підвищення кваліфікації і рекомендацію до їх розгляду та затвердження на засіданні Вченої ради Академії.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада розглядає подані матеріали педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та приймає шляхом відкритого голосування (підняттям рук) рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада Академії може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації Академії до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

Норми часу за програмою підвищення кваліфікації: обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Академії протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (180 годин).

Визнання результатів стажування

3.3. Стажування науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо), що провадилася поза межами Плану підвищення кваліфікації Академії, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

3.4. Академічна мобільність

Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, та іншими актами законодавства, визнається Вченою радою Академії як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.5. Наукове стажування

Наукове стажування науково-педагогічних працівників Академії, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України “Про наукову і науково-

технічну діяльність”, може бути визнане Вченою радою Академії як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

3.6. Інформальна освіта

Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані Вченою радою Академії як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

3.7. Здобуття першого, другого, третього або наукового рівня вищої освіти

Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Заклади вищої освіти, які здійснюють підготовку здобувачів за державним (регіональним) замовленням, можуть надавати направлення на навчання за державним (регіональним) замовленням педагогічним (науково-педагогічним) працівникам закладів освіти та науково-методичних установ за заочною або вечірньою формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місця державного (регіонального) замовлення відповідно до законодавства.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

3.8. Участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо

Підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, яке здійснюється поза межами Плану підвищення кваліфікації Академії, потребує визнання Вченою радою Академії згідно з цим Положенням.

Розрахунок обсягу (годин) підвищення кваліфікації здійснюється відповідно Норм часу обліку роботи науково-педагогічних працівників Академії.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

У разі наявності у педагогічного або науково-педагогічного працівника свідоцтва (сертифікату, довідки тощо) про участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо без зазначеної кількості годин один день підвищення кваліфікації еквівалентний 6 годинам або 0,3 кредиту ЄКТС.

Норми часу стажування: шість годин стажування прирівнюються до 0,3 кредиту ЄКТС.

4. Фінансування підвищення кваліфікації

4.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти, або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Академії на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником Академії та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

4.2. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Академії, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації:

педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють у Академії за основним місцем роботи;

педагогічних та науково-педагогічних працівників, які забезпечують надання загальної середньої освіти, працюючи за сумісництвом у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти.

4.3. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється: педагогічними і науково-педагогічними працівниками Академії, які працюють в ній за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Академії; іншими особами, які працюють у Академії на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

4.4. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати. Такий працівник має право також на гарантії і компенсації, передбачені законодавством України.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

4.5. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником Академії або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

**ПРОРЕКТОР
З НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ**

В.О.БОНДАРЧУК